

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

Deo, quibus etiam illa adiungebat, quæ Deus illi in bonum animarum reuelabat. horum omnium aliqua referemus insigniora, & primùm quidem, quæ in varia personarum genera effecit, in quibus maxime se prodiderunt præclara eius talenta.

§. I.

INCIPIENTES autem ab eius Orationis efficacitate: erat hæc præcipuum telum, quo indurata, ac rebellia corda expugnabat, cum eius colloquia, & rationes non sufficebant, obtinebat enim tunc à Deo earum efficacitatem: ferè enim quidquid memorabile erga proximos siue sæculares, siue Religiosos fecit, suis illud Orationibus impetrauit, nunc quidem solis; nunc adhibita sua industria, ac diligentia, ut in sequentibus exemplis apparebit.

INGRESSVS fuit Collegium nostrum Metinæ secularis quidam, ad spiritualia Societatis exercitia peragenda, eo animi decreto, ut in ea remaneret: Sed Dæmon non dormiens, ægrè hoc ferebat: quare die quarto aggressus est illum ad eò graui tentatione redeundi ad sæculum, ut se illi dediderit: ideoque Patri tradenti ipsi exercitia dixit, se velle discedere. Pater ille conatus est multis rationibus illi persuadere, illam esse tentationem Sathanæ, conantis ipsum in propriam perniciem trahere: sed nihil hæc profuerunt. Pater ergò ille rem totam Patri **BALTHASSARI**, qui Rector tunc erat, aperuit: is ab homine petijt, ut hoc saltem nomine, quod ipse id roga-

M ret,

ret, quiesceret illa nocte usque mane: acquieuit homo ob magnam reuerentiam, quam Patri omnes exhibebant; timens se à Deo puniendum, nisi quod petebatur præstaret. Vir ergo Sanctus ad commune suum refugium, orationem scilicet, cofugit: & præmissa ingenti corporis sui verberatione, totam noctem consumpsit supplicando Deo Domino nostro, ut tentati, iamque victi hominis oculos aperiret, & tentationem remoueret. Exaudiuit eum Deus, attendens quanto seruore ac fiducia id peteret, & ob serui sui vigilias subuenit tentato dormienti. Vidit enim in somnijs crudeles duos viros expectantes illū ad Collegij nostri fores: ut pugionibus ipsum cofoderet, truci vultu minitantes, se id facturos, si exiret: & mortuū illum ibi relicturos. Exitus ostendit somnium fuisse à Deo, & sancto Angelo eius custode: adeo enim trepidus adeoque mutatus fuit, cum excitaretur; ut anxie expectaret tempus matutinum, ut ad sanctum Patrem BALTHASSARUM accedens, ad eius pedes se prostraret: quod re ipsa fecit, instantissimè petens, admitti in Societatem: quod, exercitijs absolutis, cum magna animæ eius utilitate fuit factum, & magno cum fructu perseverauit, benè faciens alijs multis in suis occupationibus. & ipsamet retulit, quæ iam diximus: rem totam efficacitati tribuens orationis viri huius sancti.

Nec minus stupendum, quod in eodem Collegio accidit cuidam Tyroni: qui tentationi deferendi Societatem, & ad Carthusianos transfundi acquieuit, offerente illi Dæmone commo-

dam

dam ad id occasionem, ea scilicet mente, ut utri-
usque faceret iacturam. Nam, quadam nocte
in ætate, cum portæ domus clauderentur, man-
sit ipse in orto; & per murum ascendens exi-
vit. Qui constituto tempore cubicula visita-
bat, aduertit, Tyronem illum abesse: & su-
spicatus, quod esse poterat, accessit Patrem
BALTHASSAREM, qui tanquam Pastor
bonus pro more suo vigilabat supra gregem su-
um. Audiens igitur, quæ Visitator ille di-
cebat: ipse statim ad Sacellum beatissimæ Vir-
ginis illius Collegij se contulit, & præmissa de
more disciplina, pernoctavit in oratione, sup-
plex orans Dominum nostrum, & sacratissimam
eius matrem, ut errantis ouiculæ misererentur:
ne in lupi infernalis dentes eam deuorare, & se-
cum ad inferna trahere satagentis, incideret.
Fuit hæc oratio adeo efficax, ut non solum ex-
audiretur, sed etiam ipsi reuelaretur, Tyro-
nem ab illo periculo, quod erat aliàs horren-
dum, liberum rediturum. Pauperculus e-
nim Nouitius valde anxius properabat, existi-
mans aliquem ipsum insequi, & ad singulos
passus se deprehendi. cum igitur ad medium
itineris peruenisset, cœpit illum vehemens
quædam apprehensio turbare, quæ valde il-
lum perplexum reddidit, & nescientem quò
se verteret: occurrebat enim illi, quod in
Monasterio Carthusianorum nomine Ania-
go, quò ille pergebat, non essent fidem ad-
hibitori eius verbis: si enim interrogarent,
vnde veniret, facillè cognoscerent, ipsum fu-
gere ex Societate: atque hoc ipso nomine, se

M a non

non esse recipiendum. Redire autem retrò videbatur illi valde difficile; in sæculo verò remanere, valde ignominiosum. Pergebat nihilominus in suo itinere, donec peruenit ad pontem cuiusdam fluminis: & tunc adfuit lupus infernalis, inhians vt pauperculam animam deuoraret, proponens eius imaginationi, ad exuendam talem perplexitatem, optimum esse remedium, ex ponte se in flumen præcipitare, & submergi: vt breui hoc compendio semel se ab omnibus expediret: premente autem eum grauiiter desperandi tentatione: placuit DEO Domino nostro propter Orationem sancti eius Pastoris, vt in medijs illis tenebris rimula quædam lucis illi splenderet; persuadentis vt mox ad Societatis Collegium rediret, idque fore facillimum, quasi cum esset nox, non aduertissent ipsius absentiam; posse autem ipsum eadem via, quæ exiuerat, redire; & in hortu remanere, donec reliquæ Collegij portæ aperirentur; illis autem apertis, posse statim intro se conferre, nullo vidente, aut aduertente. Visum hoc illi est adeò facilè, cum prius difficillimum videretur, vt statuerit redire: & ita omnino euenit, vt cogitauerat; aut potius, quemadmodum bonus Angelus ipsi inspirauerat: mane igitur, cum ille idem, qui eum abesse aduerterat, domi illum videret, accessit statim ad sanctum Patrem, vt id ei indicaret: qui respondit, se iam id scire, gratias DEO propterea agens. Post dies aliquot vocans ad se Nouitium, ille retulit, quæcunque sibi euenissent; & imposterum perseueravit, mansitque adeò quietus, atque

atque si nihil tale sibi euenisset. Ex quo apparet, quanto amore Deus seruum suum hunc prosequeretur: cum non solum ab eo peti ita concederet, sed etiam statim reuelaret, exauditam esse eius orationem, vt eò citius à dolore & sollicitudine liberaretur.

Sed adhuc fuit admirabilius quod euenit Patri Francisco Abulensi magno Societatis nostræ Religioso, (qui profectus cum Classe Diui Martini Padillij in Hyberniam, dum rediret Cluniæ (vulgò Corunia) obiit) hic, inquam, cum Salmanticæ studeret, essetque iuuenis elegans valde ac strenuus, tempore Quadragesimæ recepit se in Collegium nostrum (quemadmodum multi alij eo tempore ibidem facere consueuerunt) ad Confessionem exactiùs peragendam, & aliquod Orationis Exercitium habendum: nihil tunc cogitans de suscipiendo Satu Religioso. Sed paucos post dies, ex quo se colligere coeperat, magnum ei lumen dedit **D E V S**, quo eius intellectus omninò conuincebatur, expedire sibi, mundo renunciare, & Societatem amplecti, ob multas & graues rationes, quæ illi occurrerant: sed quamuis tantam rationum vim experiretur, voluntas tamen adeò repugnabat, vt magnas quasi mortis angustias sentiret: ita vt necessarium illi esset, cubiculo exire, vt paululum respiraret, videbatur enim sibi, quasi suffocari. Ad hominem ita afflictum, accessit Pater **B A L T H A S A R**, eumque est consolatus dicens, se rem **D E O** commendaturum? & effecturum, vt alij Domestici idem facerent. Fuit eius oratio

adeo efficax, ut intra breue temporis spacium dederit illi *D* *u* *s* *a* *n* *i* *m* *u* *m*, ut omnes occurrentes difficultates superaret: ideoque decreuit cum ingenti feruore, & lachrymis ingredi Societatem, & perpetuo in ea manere, etiam si maiores essent difficultates deuoranda. Scitum igitur atque se ad pedes *C* *H* *R* *I* *S* *T* *I* Domini proiecit, & sacrificium hoc sui obtulit, tantam cordis sui mutationem sensit, ut facile appareret, illam fuisse dexteram *E* *x* *c* *e* *l* *s* *i*. nullam enim anxietatem, aut angustias; sed maximam sentiebat consolationem, & extraordinarium desiderium, ut in Societatem reciperetur. Rediit Pater *B* *A* *L* *T* *H* *A* *S* *S* *A* *R* *U* *S* ad illum uiscendum, & cum ipse, quod acciderat, retulisset: facie quadam valde serena dixit ei Pater: gratias maximas Deo Domino nostro agas pro accepto tanto beneficio: iam mihi constabat hoc ita futurum; quemadmodum cum a *E* *l* *i* *a* *s* dixit ad puerum suum, ut ascenderet & prospiceret contra mare, an aliqua nubes ascenderet, iussitque illum reuerti septem vicibus. in septima autem vice dixit puer: ecce nubecula parua quasi vestigium hominis ascendit de mari. & tunc *E* *l* *i* *a* *s* ait: ascende, & dic *A* *c* *h* *a* *b*: iunge currum tuum, & descende, ne occupet te pluuia. Et ita factum est. nam cum ille se verteret huc atque illuc, ecce caeli contenebrati sunt, & facta est pluuia grandis. Ita & ego hoc futurum esse prauidi: quod tibi soli dictum existima, ut secretum serues. Ex quibus verbis licebat conijcere: ipsum sua oratione id a *D* *e* *o* impetrasse, sib.

29. Reg. 18.

41.

sibi que in ea ita fuisse reuelatum. Et idem Pater Franciscus Abulensis hoc, suo scripto confirmavit: & cuidam alteri Patri sibi familiari adiecit, quod postquam ipse in Societatem admitti petiuisset, & Pater BALTHASSAR respondisset, se velle ipsum recipere: Dæmon tentationem repetiisset tam vehementer, vt ipsum pœniteret, petiisse admitti. quare volens exercitia inchoata absque nota deserere, à Patre BALTHASSARE petiisse facultatem exeundi, vt quibusdam suis cognatis valediceret, & negotium quoddam cum eis expediret. Patrem verò ipsi respondisse: discede in nomine Domini: & quemadmodum tu vis tempus accipere, vt cogites, quid sis facturus; & nos illud accipiemus, vt cogitemus, quid nobis expediat. ex quo responso se intellexisse Patrem BALTHASSAREM ipsius cogitationes agnouisse: quare decreuit ipse ibi manere, donec re ipsa fuit in Societatem admissus.

§. II.

ET HOC alterum fuit, in quo admirandos fecit in animabus fructus, quia scilicet occulta, quæ in cordibus hominum gerebantur, antequam illi ea panderent, ipse cognoscebat, eò quod illa Deus ipsi reuelasset, in eos fines, quos ipse Deus intendebat: cuius rei aliqua valde notabilia exempla subiiciemus. Primum fuit Dñi Francisci Reynosi, qui postea fuit Episcopus Cordubensis: Is enim ex Vrbe rediens cum magnis Ecclesiasticis reditibus, voluit se per dies aliquot in domum